

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 261

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 aprilie 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
35.			
— Lege pentru ratificarea Acordului intern dintre reprezentanții guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutoarelor Uniunii Europene în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2014—2020, în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP—UE, și privind alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică partea a patra din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, semnat la Bruxelles la 24 iunie 2013.....	2	din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006	9–12
Acord intern între reprezentanții guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutoarelor Uniunii Europene în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2014—2020, în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP—UE, și privind alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică partea a patra din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.....	2–8		
313.			
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului intern dintre reprezentanții guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutoarelor Uniunii Europene în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2014—2020, în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP—UE, și privind alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică partea a patra din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, semnat la Bruxelles la 24 iunie 2013.....	9		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 76 din 11 februarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1) și (2)			
REPUBLICĂRI			
		Legea nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public	12–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

pentru ratificarea Acordului intern dintre reprezentanții guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutoarelor Uniunii Europene în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2014—2020, în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP—UE, și privind alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică partea a patra din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, semnat la Bruxelles la 24 iunie 2013

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul intern dintre reprezentanții guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutoarelor Uniunii Europene în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2014—2020, în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP—UE,

și privind alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică partea a patra din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, semnat la Bruxelles la 24 iunie 2013.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 27 martie 2014.
Nr. 35.

ACORD INTERN

între reprezentanții guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutoarelor Uniunii Europene în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2014—2020, în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP—UE, și privind alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică partea a patra din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

Reprezentanții guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene, reuniți în cadrul Consiliului, având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, după consultarea Comisiei Europene, după consultarea Băncii Europene de Investiții,

întrucât:

(1) Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000¹, astfel cum a fost modificat pentru prima oară la Luxemburg la 25 iunie 2005² și astfel cum a fost modificat pentru a doua oară la Ouagadougou la 22 iunie 2010³ („Acordul de parteneriat ACP—UE”), prevede definirea protocoalelor financiare pentru perioade de câte cinci ani.

(2) La 17 iulie 2006, reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, au adoptat un acord intern privind finanțarea ajutoarelor comunitare în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2008—2013, în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP—CE, și privind alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică partea a patra din Tratatul CE⁴.

(3) Decizia 2001/822/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2001 privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Comunitatea Europeană⁵ („Decizia de asociere peste mări”) se aplică până la 31 decembrie 2013. O nouă decizie ar trebui să fie adoptată anterior datei menționate.

(4) În vederea punerii în aplicare a Acordului de parteneriat ACP—UE și a Deciziei de asociere peste mări, ar trebui să se instituie un al 11-lea Fond European de Dezvoltare (FED) și ar trebui să se prevadă o procedură pentru stabilirea alocării fondurilor și a contribuțiilor statelor membre la aceste fonduri.

¹ JO L 317, 15.12.2000, p. 3.

² JO L 287, 28.10.2005, p. 4.

³ JO L 287, 4.11.2010, p. 3.

⁴ JO L 247, 9.9.2006, p. 32.

⁵ JO L 314, 30.11.2001, p. 1.

(5) În conformitate cu anexa Ib la Acordul de parteneriat ACP—UE, Uniunea și statele sale membre au efectuat o evaluare a rezultatelor, împreună cu statele din Africa, zona Caraibelor și Pacific („statele ACP”), analizând gradul de realizare a angajamentelor și a plăților.

(6) Ar trebui stabilite normele de gestionare a cooperării financiare.

(7) Ar trebui să se instituie un comitet al reprezentanților guvernelor statelor membre pe lângă Comisie („Comitetul FED”) și un comitet similar pe lângă Banca Europeană de Investiții (BEI). Ar trebui să se asigure armonizarea lucrărilor realizate de Comisie și de BEI pentru aplicarea Acordului de parteneriat ACP—UE și a dispozițiilor corespunzătoare ale Deciziei de asociere peste mări.

(8) Politica Uniunii în domeniul cooperării pentru dezvoltare se bazează pe Obiectivele de dezvoltare ale mileniului, adoptate de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 8 septembrie 2000, inclusiv pe orice modificare ulterioară a acestora.

(9) La 22 decembrie 2005, Consiliul și reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, Parlamentul European și Comisia au adoptat o declarație comună privind politica de dezvoltare a Uniunii Europene: Consensul european¹.

(10) La 9 decembrie 2010, Consiliul a adoptat concluzii privind răspunderea reciprocă și transparența: un al patrulea capitol pentru Cadrul operațional al UE privind eficacitatea ajutoarelor. Concluziile respective au fost adăugate la textul consolidat al Cadrului operațional al UE privind eficacitatea ajutoarelor în cadrul căruia au fost reafirmate acordurile convenite în cadrul Declarației de la Paris privind eficacitatea ajutorului (2005), Codul de conduită al UE privind complementaritatea și diviziunea muncii în politica de dezvoltare (2007) și Orientările UE pentru Agenda de acțiune de la Accra (2008). La 14 noiembrie 2011, Consiliul a adoptat o poziție comună a UE, inclusiv cu privire la garanția UE de transparență și la alte aspecte ale transparenței și responsabilității, pentru cel de-al patrulea forum la nivel înalt de la Busan, Coreea de Sud, privind eficacitatea ajutoarelor, care a dus la adoptarea, *inter alia*, a documentului final de la Busan. Uniunea și statele sale membre au agreeat documentul final de la Busan. La 14 mai 2012, Consiliul a adoptat concluzii privind creșterea impactului politicii UE în domeniul dezvoltării: o agendă a schimbării și privind abordarea viitoare a sprijinului bugetar al UE destinat țărilor terțe.

(11) Ar trebui avute în vedere obiectivele asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD) menționate în concluziile menționate la considerentul (10). În rapoartele privind cheltuielile efectuate în baza celui de-al 11-lea FED, prezentate statelor membre și Comitetului de asistență pentru dezvoltare al OCDE, Comisia ar trebui să facă o distincție între activitățile care intră și cele care nu intră sub incidența AOD.

(12) La 22 decembrie 2009, Consiliul a adoptat o serie de concluzii privind relațiile UE cu țările și teritoriile de peste mări (TTPM).

(13) Aplicarea prezentului acord ar trebui să fie în conformitate cu Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă².

(14) Pentru a evita orice întrerupere a finanțării între martie și decembrie 2020 este oportun ca perioada de aplicare a cadrului financiar multianual pentru cel de-al 11-lea FED să corespundă cadrului financiar multianual pentru perioada 2014—2020 aplicabil bugetului general al Uniunii. Prin urmare, este preferabilă fixarea datei de 31 decembrie 2020 ca dată finală pentru angajamentele din fondurile celui de-al 11-lea FED, mai degrabă decât 28 februarie 2020, care este data finală de aplicare a Acordului de parteneriat ACP—UE.

(15) Pe baza principiilor fundamentale din Acordul de parteneriat ACP—UE, obiectivele celui de-al 11-lea FED sunt: eradicarea sărăciei, dezvoltarea durabilă și integrarea progresivă a statelor ACP în economia mondială. Se acordă un tratament special țărilor celor mai puțin dezvoltate.

(16) În vederea consolidării cooperării socioeconomice dintre regiunile ultraperiferice ale Uniunii și statele ACP, precum și dintre TTPM din zona Caraibelor, Africa de Vest și Oceanul Indian, regulamentele privind Fondul european de dezvoltare regională și cooperarea teritorială europeană ar trebui să prevadă o consolidare a alocărilor pentru perioada 2014—2020 pentru cooperarea dintre acestea,

convin cu privire la următoarele dispoziții:

CAPITOLUL I Resurse financiare

ARTICOLUL I Resursele celui de al 11-lea FED

(1) Statele membre instituie un al 11-lea Fond european de dezvoltare, denumit în continuare „cel de-al 11-lea FED”.

(2) Cel de-al 11-lea FED cuprinde:

(a) o sumă de 30.506 milioane EUR (în prețuri curente) din contribuțiile statelor membre, după cum urmează:

Stat membru	Cheia de contribuție (%)	Contribuția în EUR
Belgia	3,24927	991.222.306
Bulgaria	0,21853	66.664.762
Republica Cehă	0,79745	243.270.097
Danemarca	1,98045	604.156.077

Stat membru	Cheia de contribuție (%)	Contribuția în EUR
Germania	20,5798	6.278.073.788
Estonia	0,08635	26.341.931
Irlanda	0,94006	286.774.704
Grecia	1,50735	459.832.191
Spania	7,93248	2.419.882.349
Franța	17,81269	5.433.939.212
Croația (*)	0,22518	68.693.411
Italia	12,53009	3.822.429.255
Cipru	0,11162	34.050.797
Letonia	0,11612	35.423.567
Lituania	0,18077	55.145.696
Luxemburg	0,25509	77.817.755

¹ JO C 46, 24.2.2006, p. 1.

² JO L 201, 3.8.2010, p. 30.

Stat membru	Cheia de contribuție (%)	Contribuția în EUR
Ungaria	0,61456	187.477.674
Malta	0,03801	11.595.331
Țările de Jos	4,77678	1.457.204.507
Austria	2,39757	731.402.704
Polonia	2,00734	612.359.140
Portugalia	1,19679	365.092.757
România	0,71815	219.078.839
Slovenia	0,22452	68.492.071
Republica Slovacă	0,37616	114.751.370
Finlanda	1,50909	460.362.995
Suedia	2,93911	896.604.897
Regatul Unit	14,67862	4.477.859.817
TOTAL	100,00000	30.506.000.000
(*) Sumă estimată		

Suma de 30.506 milioane EUR este pusă la dispoziție de la intrarea în vigoare a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014—2020, din care:

- (i) 29.089 milioane EUR sunt alocate statelor ACP;
- (ii) 364,5 milioane EUR sunt alocate TTPM;
- (iii) 1.052,2 milioane EUR sunt alocate Comisiei pentru a finanța cheltuielile de sprijin menționate la articolul 6 legate de programarea și punerea în aplicare a celui de-al 11-lea FED; dintre acestea cel puțin 76,3 milioane EUR sunt alocate Comisiei pentru măsuri de ameliorare a impactului programelor FED menționate la articolul 6 alineatul (3);

(b) cu excepția granturilor destinate finanțării subvențiilor la dobândă, fondurile menționate în anexele I și Ib la Acordul de parteneriat ACP—UE și în anexele II A și II Aa la Decizia de asociere peste mări, care sunt alocate în cadrul celui de-al 9-lea și celui de-al 10-lea FED pentru a finanța resursele facilității pentru investiții, nu sunt afectate de Decizia 2005/446/CE¹ și de punctul 5 din anexa Ib la Acordul de parteneriat ACP—UE care prevede termenele-limită până la care pot fi angajate fondurile celui de al 9-lea și celui de-al 10-lea FED. Aceste fonduri sunt transferate către cel de-al 11-lea FED și sunt gestionate în conformitate cu modalitățile de executare pentru cel de-al 11-lea FED, în ceea ce privește fondurile menționate în anexele I și Ib la Acordul de parteneriat ACP—UE, de la data intrării în vigoare a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014—2020 din cadrul Acordului de parteneriat ACP—UE, și în ceea ce privește fondurile menționate în anexele II A și II Aa la Decizia de asociere peste mări, de la data intrării în vigoare a deciziilor Consiliului privind asistența financiară destinată TTPM pentru perioada 2014—2020.

(3) Soldurile rămase din cel de-al 10-lea FED sau din FED-urile anterioare nu vor mai fi angajate după data de 31 decembrie 2013 sau după data intrării în vigoare a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014—2020, în cazul în care această dată este ulterioară, cu excepția cazului în care Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, ia o decizie în sens contrar, cu excepția soldurilor și a fondurilor dezangajate după data relevantă, care provin din sistemul de

garantare a stabilizării veniturilor din exportul de produse agricole de bază (Stabex) în baza FED-urilor anterioare celui de-al 9-lea FED, și a fondurilor menționate la alineatul (2) litera (b).

(4) Fondurile dezangajate din proiecte în baza celui de-al 10-lea FED sau a FED-urilor anterioare după 31 decembrie 2013 sau după data intrării în vigoare a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014—2020, dacă această din urmă dată survine mai târziu, nu mai sunt angajate, cu excepția cazului în care Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, emite o decizie în sens contrar, excepție făcând fondurile dezangajate după data relevantă, care provin din sistemul de garantare a stabilizării veniturilor din exportul de produse agricole de bază (Stabex) în baza FED-urilor anterioare celui de-al 9-lea FED, care vor fi transferate automat programelor indicative naționale corespunzătoare menționate la articolul 2 litera (a) punctul (i) și la articolul 3 alineatul (1), precum și fondurile destinate finanțării resurselor facilității pentru investiții menționate la alineatul (2) litera (b) din prezentul articol.

(5) Suma totală a resurselor celui de-al 11-lea FED acoperă perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020. Fondurile celui de-al 11-lea FED și, în cazul facilității pentru investiții, fondurile provenite din restituiri nu mai pot fi angajate după 31 decembrie 2020, cu excepția cazului în care Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, emite o decizie în sens contrar. Cu toate acestea, fondurile subscrise de statele membre în cadrul celui de-al 9-lea, al celui de-al 10-lea și al celui de-al 11-lea FED în vederea finanțării facilității pentru investiții rămân disponibile după 31 decembrie 2020 până la data care urmează să fie prevăzută în regulamentul financiar menționat la articolul 10 alineatul (2).

(6) Veniturile din dobânzile aferente operațiunilor finanțate în baza angajamentelor asumate în cadrul FED-urilor anterioare și cele aferente fondurilor celui de-al 11-lea FED gestionat de către Comisie sunt creditate într-unul sau mai multe conturi bancare deschise în numele Comisiei și sunt utilizate în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 6. Utilizarea veniturilor provenite din dobânzile generate de sumele gestionate de BEI va fi stabilită în cadrul regulamentul financiar menționat la articolul 10 alineatul (2).

(7) În cazul în care un stat aderă la Uniune, sumele și cheile de contribuție prevăzute la alineatul (2) litera (a) se modifică printr-o decizie a Consiliului, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei.

(8) Resursele financiare pot fi ajustate printr-o decizie a Consiliului, hotărând în unanimitate, în special în conformitate cu dispozițiile articolului 62 alineatul (2) din Acordul de parteneriat ACP—UE.

(9) Orice stat membru poate, fără a aduce atingere normelor și procedurilor de luare a deciziilor stabilite la articolul 8, să ofere Comisiei sau BEI contribuții voluntare pentru susținerea obiectivelor fixate în Acordul de parteneriat ACP—UE. Statele membre pot, de asemenea, să cofinanțeze proiecte sau programe, de exemplu în baza inițiativelor specifice gestionate de Comisie sau de BEI. Trebuie garantată asumarea responsabilității cu privire la astfel de inițiative de către statele ACP la nivel național.

Regulamentul de punere în aplicare și regulamentul financiar menționate la articolul 10 includ dispozițiile necesare privind cofinanțarea de către cel de-al 11-lea FED și privind activitățile de cofinanțare puse în aplicare de statele membre. Statele membre informează în prealabil Consiliul cu privire la contribuțiile lor voluntare.

¹ Decizia 2005/446/CE a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, din 30 mai 2005 de stabilire a termenului pentru angajarea fondurilor celui de-al 9-lea Fond European de Dezvoltare (FED) (JO L 156, 18.6.2005, p. 19).

(10) Uniunea și statele sale membre efectuează o evaluare a rezultatelor, analizând gradul de realizare a angajamentelor și a plăților, precum și rezultatele și consecințele ajutorului acordat. Revizuirea se efectuează pe baza unei propuneri a Comisiei.

ARTICOLUL 2

Resursele alocate statelor ACP

Suma de 20.089 milioane EUR, prevăzută la articolul 1 alineatul (2) litera (a) punctul (i), este repartizată între diferitele instrumente de cooperare după cum urmează:

(a) 24.365 milioane EUR pentru finanțarea unor programe indicative naționale și regionale. Această sumă va servi la finanțarea:

(i) programelor indicative naționale ale statelor ACP în conformitate cu articolele 1—5 din anexa IV la Acordul de parteneriat ACP—UE;

(ii) programelor indicative regionale de sprijin pentru cooperarea și integrarea regională și interregională a statelor ACP, în conformitate cu articolele 6—11 din anexa IV la Acordul de parteneriat ACP—UE;

(b) 3.590 milioane EUR pentru finanțarea cooperării intra-ACP și a celei interregionale care implică mai multe sau toate statele ACP, în conformitate cu articolele 12—14 din anexa IV la Acordul de parteneriat ACP—UE. Acest pachet poate include sprijinul structural pentru instituțiile și organismele instituite în cadrul Acordului de parteneriat ACP—UE. Această sumă acoperă și asistența pentru cheltuielile de funcționare ale secretariatului ACP, prevăzute la punctele 1 și 2 din Protocolul nr. 1 atașat la Acordul de parteneriat ACP—UE;

(c) o parte din resursele menționate la literele (a) și (b) pot fi folosite pentru acoperirea nevoilor neprevăzute și pentru atenuarea efectelor adverse pe termen scurt ale șocurilor externe, în conformitate cu articolele 60, 66, 68, 72, 72a și 73 din Acordul de parteneriat ACP—UE și cu articolele 3 și 9 din anexa IV la Acordul de parteneriat ACP—UE, inclusiv, după caz, pentru ajutorul umanitar și de urgență pe termen scurt complementar, în cazul în care un astfel de sprijin nu poate fi finanțat din bugetul Uniunii;

(d) 1.134 milioane EUR alocate pentru finanțarea facilității pentru investiții a BEI în conformitate cu clauzele și condițiile stabilite în anexa II la Acordul de parteneriat ACP—UE, care cuprind o contribuție suplimentară de 500 milioane EUR care se adaugă la resursele facilității pentru investiții, gestionată ca un fond de rulment, și o contribuție de 634 milioane EUR sub formă de granturi pentru finanțarea subvențiilor la dobândă și a asistenței tehnice în cadrul proiectelor, prevăzute la articolele 1, 2 și 4 din anexa II la Acordul de parteneriat ACP—UE pe durata celui de-al 11-lea FED.

ARTICOLUL 3

Resursele alocate TTPM

(1) Suma de 364,5 milioane EUR menționată la articolul 1 alineatul (2) litera (a) punctul (ii) este alocată pe baza unei noi decizii de asociere peste mări care urmează să fie adoptată de Consiliul înainte de 31 decembrie 2013, din această sumă 359,5 milioane EUR fiind destinate finanțării programelor regionale și teritoriale, iar 5 milioane EUR fiind alocate BEI pentru finanțarea subvențiilor la dobândă și a asistenței tehnice în conformitate cu noua decizie de asociere peste mări.

(2) În cazul în care un TTPM devine independent și aderă la Acordul de parteneriat ACP—UE, suma prevăzută la alineatul (1), și anume 364,5 milioane EUR, se reduce, iar sumele indicate la articolul 2 litera (a) punctul (i) cresc în mod corespunzător, printr-o decizie a Consiliului, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei.

ARTICOLUL 4

Împrumuturile din resursele proprii ale BEI

(1) La suma alocată facilității pentru investiții în cadrul celui de-al 9-lea, al celui de-al 10-lea și al celui de-al 11-lea FED, prevăzută la articolul 1 alineatul (2) litera (b), și la suma prevăzută la articolul 2 litera (d), se adaugă o sumă indicativă maximă de 2.600 milioane EUR sub formă de împrumuturi acordate de BEI din resursele proprii. Aceste resurse sunt acordate până la suma maximă de 2.500 milioane EUR în scopurile prezentate în anexa II la Acordul de parteneriat ACP—UE, sumă care poate fi majorată la jumătatea perioadei ca urmare a unei decizii care urmează să fie adoptată de organismele de conducere ale BEI și, respectiv, până la suma maximă de 100 milioane EUR în scopurile prezentate în Decizia de asociere peste mări, în conformitate cu condițiile prevăzute în statutul său și cu modalitățile și condițiile relevante de finanțare a investițiilor stabilite în anexa II la Acordul de parteneriat ACP—UE și în Decizia de asociere peste mări.

(2) În funcție de contribuțiile lor la capitalul BEI, statele membre se angajează să acționeze ca garant pentru BEI, renunțând la orice drept de opoziție, pentru toate angajamentele financiare care decurg, pentru părțile care contractează împrumuturi, din contractele de împrumut încheiate de BEI din resurse proprii în temeiul articolului 1 alineatul (1) din anexa II la Acordul de parteneriat ACP—UE și în temeiul dispozițiilor corespunzătoare ale Deciziei de asociere peste mări.

(3) Garanția menționată în alineatul (2) este limitată la 75% din valoarea totală a creditelor deschise de BEI în cadrul tuturor contractelor de împrumut și aceasta acoperă toate riscurile pentru proiectele din sectorul public. În ceea ce privește proiectele din sectorul privat, garanția acoperă toate riscurile politice, însă BEI își va asuma riscul comercial în totalitate.

(4) Angajamentele prevăzute la alineatul (2) fac obiectul unor contracte de garanție între fiecare stat membru și BEI.

ARTICOLUL 5

Operațiunile gestionate de BEI

(1) Plățile efectuate către BEI în contul împrumuturilor speciale acordate statelor ACP, TTPM și departamentelor franceze de peste mări, împreună cu sumele încasate și veniturile din operațiunile cu capital de risc, realizate în cadrul FED-urilor anterioare celui de-al 9-lea FED, sunt creditate statelor membre în funcție de contribuțiile lor la FED-ul din care provin sumele, cu excepția cazului în care Consiliul decide în unanimitate, la propunerea Comisiei, să le transforme în rezerve sau să le aloce altor operațiuni.

(2) Orice comisioane datorate BEI pentru gestionarea împrumuturilor și a operațiunilor menționate la alineatul (1) sunt deduse în avans din sumele alocate statelor membre.

(3) Fondurile și veniturile primite de BEI din operațiuni efectuate în cadrul facilității pentru investiții în baza celui de-al 9-lea, al 10-lea și al 11-lea FED sunt alocate altor operațiuni în cadrul facilității, în conformitate cu articolul 3 din anexa II la Acordul de parteneriat ACP—UE, și după deducerea cheltuielilor și a datorii financiare excepționale care decurg din facilitatea pentru investiții.

(4) BEI este remunerată cu o indemnizație integrală pentru administrarea operațiunilor din facilitatea pentru investiții, menționate la alineatul (3), în conformitate cu articolul 3 alineatul (1a) din anexa II la Acordul de parteneriat ACP—UE și cu dispozițiile relevante din Decizia de asociere peste mări.

ARTICOLUL 6

Resursele rezervate pentru cheltuielile de sprijin ale Comisiei în legătură cu FED

(1) Resursele celui de-al 11-lea FED acoperă costurile măsurilor de sprijin. Resursele prevăzute la articolul 1 alineatul (2) litera (a) punctul (iii) și la articolul 1 alineatul (6) acoperă costuri legate de programarea și punerea în aplicare a FED, care nu sunt acoperite în mod necesar de documentele de strategie și programele indicative multianuale menționate în regulamentul de punere în aplicare care urmează să fie adoptat în temeiul articolului 10 alineatul (1) din prezentul acord. Comisia furnizează, la fiecare doi ani, informații referitoare la modul în care sunt utilizate aceste resurse și la eforturile necesare în continuare pentru eficientizarea rezervelor și a profiturilor. Comisia consiliază în prealabil statele membre cu privire la orice sume suplimentare necesare din bugetul UE pentru punerea în aplicare a FED.

(2) Resursele alocate măsurilor de sprijin pot acoperi cheltuielile Comisiei aferente:

(a) activităților de pregătire, urmărire, monitorizare, contabilitate, audit și evaluare, inclusiv raportarea rezultatelor, necesare în mod direct programării și punerii în aplicare a resurselor FED;

(b) realizării obiectivelor FED prin intermediul activităților de cercetare în domeniul politicii de dezvoltare, al studiilor, reuniunilor, activităților de informare, sensibilizare, formare și publicare, inclusiv furnizarea de informații și activități de comunicare privind, printre altele, raportarea rezultatelor programelor FED. Bugetul alocat comunicării în temeiul prezentului acord acoperă, de asemenea, comunicarea instituțională a priorităților politice ale Uniunii în ceea ce privește FED; și

(c) rețelelor informatice care servesc la schimbul de informații, precum și orice alte cheltuieli destinate asistenței administrative și tehnice pentru programarea și punerea în aplicare a FED.

Resursele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (a) punctul (iii) și la articolul 1 alineatul (6) acoperă, de asemenea, cheltuielile de sprijin administrativ de la sediul central și din delegațiile Uniunii, necesare programării și gestionării acțiunilor finanțate în cadrul Acordului de parteneriat ACP—UE și al Deciziei de asociere peste mări.

Resursele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (a) punctul (iii) și la articolul 1 alineatul (6) nu sunt alocate sarcinilor fundamentale ale serviciului public european.

(3) Resursele pentru măsurile de sprijin în vederea ameliorării impactului programelor FED menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (a) punctul (iii) includ cheltuielile Comisiei ocazionale de punerea în aplicare a unui cadru cuprinzător privind rezultatele, monitorizarea și evaluarea programelor FED începând din 2014. Resursele sprijină, de asemenea, eforturile Comisiei de a îmbunătăți gestionarea financiară și previzionarea FED prin rapoarte periodice privind progresele înregistrate.

CAPITOLUL II

Punere în aplicare și dispoziții finale

ARTICOLUL 7

Contribuții la cel de al 11-lea FED

(1) În fiecare an, până la 20 octombrie, ținând seama de previziunile BEI privind gestionarea și funcționarea facilității pentru investiții, Comisia întocmește și transmite Consiliului o situație a angajamentelor și a plăților, precum și suma anuală la care se ridică cererile de contribuții pentru exercițiul financiar în curs și cele două exerciții financiare următoare. Aceste sume se

bazează pe capacitatea de a asigura în mod efectiv nivelul propus al resurselor.

(2) La propunerea Comisiei, precizând partea aferentă Comisiei și cea aferentă BEI, Consiliul se pronunță, cu majoritate calificată, astfel cum este prevăzut la articolul 8, asupra plafonului valorii anuale a contribuțiilor pentru cel de-al doilea exercițiu financiar care urmează propunerii Comisiei (n+2) și, în limita plafonului stabilit în anul anterior, asupra valorii anuale a cererilor de contribuții referitoare la primul exercițiu financiar care urmează propunerii Comisiei (n+1).

(3) În cazul în care contribuțiile stabilite în conformitate cu alineatul (2) diferă de nevoile efective ale celui de-al 11-lea FED pentru exercițiul financiar în cauză, Comisia prezintă Consiliului propuneri de modificare a valorii contribuțiilor, în limita plafonului prevăzut la alineatul (2). În această privință Consiliul decide cu majoritate calificată, în conformitate cu articolul 8.

(4) Cererile de contribuții nu pot depăși plafonul menționat la alineatul (2), iar plafonul nu poate fi majorat, cu excepția cazului în care Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, astfel cum este prevăzut la articolul 8, decide acest lucru în cazul unor necesități speciale datorate unor împrejurări excepționale sau neprevăzute, cum ar fi situațiile postcriză. În acest caz, Comisia și Consiliul asigură corespondența dintre contribuții și plățile prevăzute.

(5) Comisia, ținând seama de previziunile BEI, transmite o comunicare Consiliului, până la data de 20 octombrie a fiecărui an, cu privire la estimările sale asupra angajamentelor, a plăților și a contribuțiilor pentru fiecare dintre cele trei exerciții financiare următoare.

(6) În ceea ce privește fondurile transferate în cel de-al 11-lea FED din FED-urile anterioare în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) litera (b), contribuțiile fiecărui stat membru se calculează în funcție de contribuția fiecărui stat membru la FED-ul respectiv.

În ceea ce privește orice fonduri din cadrul celui de-al 10-lea FED și al FED-urilor anterioare care nu sunt transferate în cel de-al 11-lea FED, impactul asupra contribuției fiecărui stat membru se calculează proporțional cu contribuția fiecărui stat membru la cel de-al 10-lea FED.

(7) Modalitățile detaliate de plată a contribuțiilor statelor membre sunt stabilite de regulamentul financiar menționat la articolul 10 alineatul (2).

ARTICOLUL 8

Comitetul Fondului european de dezvoltare

(1) Se instituie pe lângă Comisie un comitet („Comitetul FED”), compus din reprezentanți ai guvernelor statelor membre, responsabil cu resursele celui de-al 11-lea FED gestionate de Comisie. Comitetul FED este prezidat de un reprezentant al Comisiei, iar secretariatul său este asigurat de Comisie. Un observator al BEI participă la lucrările comitetului referitoare la chestiuni care au legătură cu BEI.

(2) În cadrul Comitetului FED, voturile statelor membre sunt ponderate după cum urmează:

Stat membru	Voturi
Belgia	33
Bulgaria	2
Republica Cehă	8
Danemarca	20
Germania	206
Estonia	1
Irlanda	9
Grecia	15

Stat membru	Voturi
Spania	79
Franța	178
Croația (*)	[2]
Italia	125
Cipru	1
Letonia	1
Lituania	2
Luxemburg	3
Ungaria	6
Malta	1
Țările de Jos	48
Austria	24
Polonia	20
Portugalia	12
România	7
Slovenia	2
Slovacia	4
Finlanda	15
Suedia	29
Regatul Unit	147
Total UE 27	998
Total UE 28 (*)	[1 000]
(*) Tot estimat.	

(3) Comitetul FED hotărăște cu o majoritate calificată de 720 de voturi din 998, exprimând un vot favorabil din partea a cel puțin 14 state membre. Minoritatea de blocare este de 279 de voturi.

(4) În cazul în care un stat aderă la Uniune, ponderea prevăzută la alineatul (2) și majoritatea calificată menționată la alineatul (3) sunt modificate printr-o decizie a Consiliului, hotărând în unanimitate.

(5) Consiliul adoptă regulamentul de procedură al Comitetului FED, hotărând în unanimitate pe baza unei propuneri din partea Comisiei.

ARTICOLUL 9

Comitetul facilității pentru investiții

(1) Se instituie, sub auspiciile BEI, un comitet („Comitetul facilității pentru investiții”), compus din reprezentanți ai guvernelor statelor membre și dintr-un reprezentant al Comisiei. BEI asigură secretariatul comitetului și serviciile auxiliare. Președintele Comitetului facilității pentru investiții este ales de către membrii comitetului, dintre aceștia.

(2) Consiliul adoptă regulamentul de procedură al Comitetului facilității pentru investiții, hotărând în unanimitate.

(3) Comitetul facilității pentru investiții hotărăște cu majoritate calificată, în conformitate cu articolul 8 alineatele (2) și (3).

ARTICOLUL 10

Dispoziții de punere în aplicare

(1) Fără a aduce atingere articolului 8 din prezentul acord și drepturilor de vot ale statelor membre prevăzute în cadrul

acestuia, toate dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 617/2007 al Consiliului din 14 mai 2007 privind punerea în aplicare a celui de-al zecelea Fond European de Dezvoltare în cadrul Acordului de parteneriat ACP—CE¹ și din Regulamentul (CE) nr. 2.304/2002 al Comisiei din 20 decembrie 2002 de punere în aplicare a Deciziei 2001/822/CE a Consiliului² în ceea ce privește asistența acordată TTPM rămân în vigoare până la adoptarea de către Consiliu a unui regulament de punere în aplicare a celui de-al 11-lea FED și a normelor de punere în aplicare a Deciziei de asociere peste mări. Adoptarea Regulamentului de punere în aplicare a celui de-al 11-lea FED are loc în unanimitate, la propunerea Comisiei și după consultarea BEI. Normele de punere în aplicare privind asistența financiară pentru TTPM acordată de Uniune sunt adoptate în urma adoptării Deciziei de asociere peste mări de către Consiliu, în unanimitate și cu consultarea Parlamentului European.

Regulamentul de punere în aplicare a celui de-al 11-lea FED și normele de aplicare a Deciziei de asociere peste mări conțin modificări și îmbunătățiri corespunzătoare aduse procedurilor de programare și de luare a deciziilor, care conduc la o mai bună armonizare a procedurilor Uniunii și ale celui de-al 11-lea FED, în măsura posibilului. În plus, Regulamentul de punere în aplicare a celui de-al 11-lea FED menține procedurile de gestionare speciale privind Instrumentul financiar pentru pace în Africa. Dat fiind că asistența financiară și tehnică pentru punerea în aplicare a articolului 11b din Acordul de parteneriat ACP—UE se va finanța prin instrumente specifice, altele decât cele prevăzute pentru finanțarea cooperării ACP—UE, activitățile desfășurate în baza acestor dispoziții trebuie să fie aprobate prin intermediul procedurilor de gestionare bugetară stabilite în prealabil.

Regulamentul de punere în aplicare a celui de-al 11-lea FED conține măsuri adecvate care să permită corelarea finanțării creditelor din cel de-al 11-lea FED și din Fondul european de dezvoltare regională pentru a finanța proiecte de cooperare între regiunile ultraperiferice ale Uniunii și statele ACP, precum și între TTPM din zona Caraibelor, Africa de Vest și Oceanul Indian, în special mecanisme simplificate pentru gestionarea comună a acestor proiecte.

(2) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, în conformitate cu articolul 8, adoptă un regulament financiar, pe baza unei propuneri a Comisiei și după emiterea unui aviz de către BEI, cu privire la dispozițiile care privesc această instituție, și de către Curtea de Conturi.

(3) Comisia va prezenta propunerile sale privind regulamentele menționate la alineatele (1) și (2), prevăzând, printre altele, posibilitatea de a delega executarea sarcinilor către terți.

ARTICOLUL 11

Execuție financiară, contabilitate, audit și descărcare de gestiune

(1) Comisia realizează execuția financiară a pachetelor financiare pe care le gestionează și, în special, execuția financiară a proiectelor și a programelor, în conformitate cu regulamentul financiar menționat la articolul 10 alineatul (2). În ceea ce privește recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit, deciziile Comisiei constituie titlu executoriu în conformitate cu articolul 299 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

¹ JO L 152, 13.6.2007, p. 1.

² JO L 348, 21.12.2002, p. 82.

(2) BEI gestionează, în numele Uniunii, facilitatea pentru investiții și desfășoară operațiunile aferente, în conformitate cu normele stabilite în regulamentul financiar menționat la articolul 10 alineatul (2). În acest context, BEI acționează pe riscul statelor membre. Orice drepturi care rezultă din aceste operațiuni, în special drepturi în calitate de creditor sau de proprietar, revin statelor membre.

(3) BEI asigură, în conformitate cu statutul său și cu cele mai bune practici bancare, execuția financiară a operațiunilor efectuate prin împrumuturi din resursele proprii menționate la articolul 4, combinate, după caz, cu subvenții la dobândă acordate din resursele FED pentru granturi.

(4) Pentru fiecare exercițiu financiar, Comisia stabilește și validează conturile FED, pe care le transmite Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi.

(5) În fiecare an, BEI prezintă Comisiei și Consiliului raportul său anual privind executarea operațiunilor finanțate din resursele FED pe care le gestionează.

(6) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (9) din prezentul articol, Curtea de Conturi își exercită competențele care îi sunt conferite prin articolul 287 din TFUE în ceea ce privește operațiunile FED. Condițiile în care Curtea de Conturi își exercită competențele se stabilesc în regulamentul financiar menționat la articolul 10 alineatul (2).

(7) Descărcarea de gestiune financiară pentru FED, excluzând operațiunile gestionate de BEI, este acordată Comisiei de către Parlamentul European, la recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, astfel cum este prevăzut la articolul 8.

(8) Operațiunile finanțate din resursele FED gestionate de BEI sunt supuse controlului și procedurii de descărcare de gestiune prevăzute în statutul BEI pentru toate operațiunile sale.

ARTICOLUL 12

Clauză de revizuire

Articolul 1 alineatul (3) și articolele cuprinse în capitolul II, cu excepția articolului 8, pot fi modificate de Consiliu, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei. BEI se asociază propunerii Comisiei în aspecte legate de activitățile sale și de operațiunile privind facilitatea pentru investiții.

Întocmit la Luxemburg și Bruxelles la 24 iunie și, respectiv, la 26 iunie 2013.

PROCES-VERBAL

de rectificare a Acordului intern între reprezentanții guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutoarelor Uniunii Europene în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2014—2020, în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP—UE, și privind alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică partea a patra din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, semnat la Luxemburg și Bruxelles la 24 iunie și, respectiv, la 26 iunie 2013

Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene, în calitate de depozitar al Acordului intern între reprezentanții guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutoarelor Uniunii Europene în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2014—2020, în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP—UE, și privind alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică partea a patra din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, semnat la Luxemburg și Bruxelles la 24 iunie și, respectiv, la 26 iunie 2013, denumit în continuare „acordul”,

după stabilirea faptului că textul acordului, a cărui copie conformă a fost transmisă părților semnatare la 9 iulie 2013, conținea o eroare în versiunea în limba română,

după informarea părților semnatare la acord cu privire la această eroare și cu privire la propunerea de rectificare, după stabilirea faptului că niciunul dintre semnatori nu a ridicat vreo obiecție,

s-a angajat astăzi să rectifice eroarea în cauză și a redactat prezentul proces-verbal de rectificare, rectificarea versiunii în limba română a acordului figurând în anexă, o copie a acesteia urmând să fie transmisă părților contractante.

La pagina INT/ACP-EU/ro 15, articolul 2, teza introductivă

în loc de:

„Suma de 20.089 milioane EUR, prevăzută la ...”

se citește:

„Suma de 29.089 milioane EUR, prevăzută la ...”

ARTICOLUL 13

Serviciul European de Acțiune Externă

Aplicarea prezentului acord este în conformitate cu Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă.

ARTICOLUL 14

Ratificare, intrare în vigoare și durată

(1) Fiecare stat membru aprobă prezentul acord în conformitate cu propriile cerințe constituționale. Guvernul fiecărui stat membru notifică Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene atunci când procedurile pentru intrarea în vigoare a prezentului acord au fost îndeplinite.

(2) Prezentul acord intră în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni care urmează notificării aprobării sale de către ultimul stat membru.

(3) Prezentul acord este încheiat pentru aceeași durată ca și cadrul financiar multianual pentru perioada 2014—2020 anexat la Acordul de parteneriat ACP—UE și pentru aceeași durată ca și Decizia de asociere peste mări (2014—2020). Cu toate acestea, fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (4), prezentul acord rămâne în vigoare atât timp cât este necesar pentru executarea integrală a tuturor operațiunilor finanțate în temeiul Acordului de parteneriat ACP—UE, al Deciziei de asociere peste mări și al cadrului financiar multianual.

ARTICOLUL 15

Versiuni lingvistice autentice

Prezentul acord, redactat într-un singur exemplar în limbile bulgară, cehă, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare dintre aceste texte fiind autentic în egală măsură, este depus la arhivele Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene, care transmite o copie certificată fiecăruia dintre guvernele statelor semnatare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului intern dintre reprezentanții guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutoarelor Uniunii Europene în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2014—2020, în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP—UE, și privind alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică partea a patra din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, semnat la Bruxelles la 24 iunie 2013

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului intern dintre reprezentanții guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutoarelor Uniunii Europene în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2014—2020, în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP—UE, și privind

alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică partea a patra din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, semnat la Bruxelles la 24 iunie 2013, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 26 martie 2014.

Nr. 313.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 76

din 11 februarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006

Augustin Zegrean — președinte
 Valer Dorneanu — judecător
 Toni Greblă — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Daniel Marius Morar — judecător

Mona-Maria Pivniceru — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Ingrid Alina Tudora — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, excepție ridicată de Victor Bîtcă în Dosarul nr. 1.951/30/2012 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 760D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013, prin care Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.951/30/2012, **Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006. Excepția de**

neconstituționalitate a fost ridicată de Victor Bîtcă într-o cauză având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile criticate contravin dispozițiilor art. 44 alin. (1) din Constituție, întrucât fragmentarea plăților în sume modice ce urmează a se achita pe o perioadă de 10 ani transformă dreptul la despăgubiri într-un drept eventual și încalcă atât principiul general de drept al predictibilității normei juridice și a aplicării ei, cât și dispoziția constituțională potrivit căreia „creanțele asupra statului sunt garantate”, împietând, totodată, și asupra proceselor în curs de soluționare, garanția — care se dorește a se materializa și la care se tinde a se ajunge prin intermediul instanței de judecată, fiind una iluzorie.

De asemenea, apreciază că se încalcă și dispozițiile art. 52 alin. (1) din Legea fundamentală, deoarece se ajunge la situația în care persoanele care s-au adresat în mod legal instanței de contencios administrativ să nu mai poată beneficia de recunoașterea dreptului pretins și de recunoașterea pagubei, dreptul garantat devenind un drept eventual pe care nici instanța nu îl poate proteja. Astfel, se creează și se menține o stare de incertitudine cu privire la drepturile petenților, în general, al autorului excepției, în particular, perpetuându-se o puternică stare de insecuritate juridică în domeniul legilor privind despăgubirile.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, reglementarea legală criticată încalcă și dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, dat fiind faptul că art. I alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013, conform căruia „prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și titlurilor de plată emise și neachitate integral până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență”, conduce, indirect, la o aplicare retroactivă a dispozițiilor acestui act normativ, influențând în mod decisiv acțiunile aflate pe rolul instanțelor de judecată în cazul admiterii excepției prematurității acțiunii promovate anterior intrării în vigoare a ordonanței de urgență, acțiune care, la aceea dată, nu avea niciun viciu procedural.

Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 este neîntemeiată. În acest sens, arată că norma legală criticată „nu pare” să contravină dispozițiilor art. 44 alin. (1) din Constituție, câtă vreme prin aceasta nu s-a înlăturat dreptul persoanelor îndreptățite de a încasa compensațiile stabilite în temeiul legilor reparatorii menționate în cuprinsul ordonanței, recunoscându-se creanța acestora, stabilindu-se doar condițiile în care aceste drepturi pot fi realizate.

În egală măsură, instanța opinează că textul de lege criticat nu contravine art. 52 alin. (1) din Constituție, câtă vreme acesta nu aduce atingere dreptului persoanelor îndreptățite la acordarea măsurilor compensatorii de a se adresa instanțelor de contencios administrativ, eșalonarea plății despăgubirilor nefiind de natură să excludă realizarea acestor creanțe, ci doar să stabilească un termen înlăuntrul căruia sumele vor fi achitate în tranșe, până la stingerea integrală a creanțelor.

Totodată, instanța apreciază că nu se aduce atingere nici principiului neretroactivității legii civile, deoarece prevederile de lege criticate vizează doar situații de fapt aflate în curs de derulare la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013, care se analizează ca *facta pendentes*, iar nicicum situații de fapt finalizate până la acel moment, cum ar fi cazul persoanelor care au încasat deja compensațiile, finalizându-se astfel raportul juridic în conținutul căruia s-a născut dreptul la acordarea despăgubirilor.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului,

pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eşalonată a despăgubirilor stabilite potrivit prevederilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, ordonanță de urgență publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 28 februarie 2013.

Prevederile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. I: „(1) *Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, plata despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate,*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi*.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eşalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina

semnat la Paris la 10 februarie 1947, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, se face în tranșe anuale egale, eşalonat pe o perioadă de 10 ani, începând cu anul următor datei emiterii titlului de plată. Cuantumul unei tranșe nu poate fi mai mic de 20.000 lei.

(2) *Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și titlurilor de plată emise și neachitate integral până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. Plata tranșelor se face începând cu 1 ianuarie 2014.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii civile, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, precum și celor ale art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, prin Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 24 ianuarie 2014, a fost admisă excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013.

Prin această decizie, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 afectează, în sens negativ, dreptul fundamental la proprietate, astfel cum înțelesul constituțional al verbului „a afecta” a fost definit în jurisprudența Curții Constituționale, contravenind în acest mod dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, potrivit căroră „Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică”.

În aceste condiții, Curtea constată că, în cauza de față, sunt incidente prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit căroră „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

Reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după sesizarea Curții Constituționale, excepția cu un atare obiect urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, excepție ridicată de Victor Bîtcă în Dosarul nr. 1.951/30/2012 al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 februarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

* A se vedea opinia separată formulată la Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 132/1997

privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public*)

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Rechiziția de bunuri și prestările de servicii reprezintă măsura cu caracter excepțional prin care autoritățile publice împuternicite prin lege obligă operatorii economici, instituțiile publice, precum și alte persoane juridice și fizice la cedarea temporară a unor bunuri mobile sau imobile, în condițiile prezentei legi.

Art. 2. — (1) Bunurile rechiziționate sunt puse la dispoziție forțelor destinate apărării naționale sau a autorităților publice, la declararea mobilizării parțiale sau totale a forțelor armate ori a stării de război, la instituirea stării de asediu sau de urgență, atât pentru prevenirea, localizarea, înlăturarea urmărilor unor dezastre, cât și pe timpul acestor situații.

(2) Bunurile consumptibile și cele perisabile pot fi rechiziționate definitiv, cu plata despăgubirilor prevăzute de lege.

(3) Cetățenii apti de muncă pot fi chemați pentru prestări de servicii în interes public, constând în efectuarea unor lucrări sau desfășurarea unor activități în situațiile prevăzute la alin. (1).

Art. 3. — Rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public se fac în scopul:

a) rezolvării problemelor materiale de orice natură, asigurării de mână de lucru și de cartuire sau cazare necesare forțelor destinate apărării, autorităților publice, sinistraților, refugiaților,

populației afectate de consecințele războiului și prizonierilor de război;

b) funcționării operatorilor economici și instituțiilor publice;

c) funcționării și exploatării sistemelor de telecomunicații și căilor de comunicații.

Art. 4. — Rechiziționarea de bunuri și chemarea persoanelor fizice pentru prestări de servicii în interes public se dispun astfel:

a) la declararea mobilizării parțiale sau totale, precum și a stării de război, prin decretul de declarare emis de Președintele României;

b) la instituirea stării de asediu sau de urgență, prin decretul de instituire emis de Președintele României;

c) în cazul prevenirii, localizării și înlăturării urmărilor unor dezastre, prin hotărâre a Guvernului sau prin ordine ale prefecturilor.

Art. 5. — (1) Se pot rechiziționa:

a) mijloace de transport cu tracțiune animală, auto, feroviare, aeriene și navale;

b) instalații portuare și dane;

c) sisteme, instalații și tehnică de aerodrom, de comunicații și de telecomunicații;

d) surse de alimentare energetice;

e) tehnică de calcul;

f) tehnică și materiale topografice, tipografice, audiovizuale, de construcții și de căi ferate;

*) Republicată în temeiul art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 1 martie 2013, cu modificările ulterioare, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 132/1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 18 iulie 1997 și a mai fost modificată și completată prin Legea nr. 410/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 986 din 27 octombrie 2004.

g) carburanți-lubrifianti, utilaje și materiale pentru transportul și depozitarea acestora;

h) clădiri;

i) terenuri;

j) piese de schimb și materiale pentru întreținere și reparații;

k) utilaje și materiale pentru dotarea atelierelor de reparații;

l) articole de echipament, de protecție, de regie, de gospodărie și de igienă personală;

m) alimente și materiale pentru preparat, servit, distribuit și transportat hrana;

n) animale;

o) furaje;

p) tehnică, aparatură și materiale sanitar-veterinare.

(2) Pentru bunurile prevăzute la alin. (1) lit. a)—f), h), i) și n) planificarea rechiziției se realizează din timp de pace prin planul de rechiziții județean, respectiv al municipiului București.

(3) Bunurile sunt rechiziționate de la proprietarii sau deținătorii lor legali.

(4) Bunurile rechiziționabile vor avea starea tehnică și de calitate necesară folosirii lor în scopul pentru care se rechiziționează.

(5) Odată cu bunurile rechiziționate se predau și echipamentele aferente, fără de care nu pot fi utilizate.

(6) Nimeni nu poate fi obligat a da un bun, dacă în momentul cererii nu îl are în posesie sau în folosință legală.

Art. 6. — (1) Rechiziționarea bunurilor și chemarea persoanelor fizice pentru prestări de servicii în interes public, în situațiile prevăzute de prezenta lege, se fac de către centrele militare, în caz de mobilizare sau de război, precum și de către prefect, pentru prevenirea, localizarea și înlăturarea urmărilor unor dezastre.

(2) Rechiziționarea navelor, a mijloacelor plutitoare și portuare se face de către Statul Major al Forțelor Navale.

(3) Rechiziționarea aeronavelor, instalațiilor și tehnicii de aerodrom se face de către Statul Major al Forțelor Aeriene.

(4) În mod excepțional, în timp de război, orice comandant de subunitate sau unitate militară similară sau superioară batalionului, care, în luptă, acționează independent, este autorizat să hotărască rechiziționarea de bunuri ori chemarea persoanelor fizice la prestări de servicii în interes public, numai prin autoritățile administrației publice locale și cu asumarea răspunderii proprii.

Art. 7. — (1) Stabilirea imobilelor necesare pentru cartiruire sau cazare se face, în comun, de către autoritățile administrației publice locale și de către reprezentanții beneficiarilor.

(2) Proprietarii sau deținătorii cu orice titlu ai imobilelor sunt obligați să le pună la dispoziția beneficiarilor cu utilitățile existente la data rechiziționării.

Art. 8. — (1) Pot fi chemate pentru prestări de servicii în interes public persoanele apte de muncă, în vârstă de 16—60 de ani bărbații și de 16—55 de ani femeile.

(2) Unii specialiști, ca: medici, ingineri, subingineri, tehnicieni, economiști, farmaciști, asistenți medicali etc., pot fi chemați să presteze servicii în specialitățile lor și peste limita maximă de vârstă prevăzută la alin. (1), dar nu mai mult de 65 de ani bărbații și de 60 de ani femeile. Peste aceste limite, persoanele pot fi chemate numai la cererea lor.

CAPITOLUL II

Evidența bunurilor rechiziționabile și a persoanelor fizice chemate pentru prestări de servicii în interes public

Art. 9. — (1) Autoritățile administrației publice sunt obligate să asigure, în raza lor de activitate, efectuarea rechizițiilor de bunuri și chemarea persoanelor pentru prestări de servicii în interes public.

(2) Pentru realizarea scopului prevăzut la alin. (1), autoritățile publice împreună cu celelalte autorități împuternicite iau măsuri pentru:

a) verificarea ținerii evidenței de către operatorii economici, instituțiile publice și alte persoane juridice deținătoare ale bunurilor rechiziționabile;

b) verificarea stării tehnice a mijloacelor de transport auto, navale, aeriene, a tehnicii de construcții, portuare și de aerodrom, rechiziționabile;

c) verificarea existenței materialelor, alimentelor, carburanților, lubrifiantilor, precum și a altor bunuri rechiziționabile, stabilite prin planul de mobilizare;

d) analizarea forței de muncă ce poate fi chemată pentru prestări de servicii în interes public, de la operatorii economici, instituțiile publice, precum și din fiecare localitate, pentru persoanele neîncadrate în muncă.

Art. 10. — (1) Operatorii economici, instituțiile publice și celelalte persoane juridice țin evidența bunurilor rechiziționabile pe care le au în proprietate sau în folosință legală, conform normelor prevăzute de lege privind evidența bunurilor din patrimoniul lor.

(2) Evidența bunurilor supuse rechiziției, aflate în proprietatea persoanelor fizice, se ține de către autoritățile administrației publice locale.

(3) Autoritățile administrației publice locale, persoanele juridice și fizice, proprietare sau deținătoare legale de bunuri repartizate prin planul de rechiziții, sunt obligate să comunice date privind existentul, starea și caracteristicile acestora, la cererea beneficiarilor, respectiv a prefectului, centrului militar, Statului Major al Forțelor Aeriene și a Statului Major al Forțelor Navale, după caz.

(4) Schimbările survenite în evidența și în starea bunurilor cuprinse în planul de rechiziții aprobat se comunică de către proprietarii sau deținătorii legali, semestrial, autorităților prevăzute la alin. (3).

Art. 11. — (1) Guvernul poate dispune periodic recensământul anumitor categorii de bunuri supuse rechiziției, stabilind totodată perioada, informațiile și autoritățile publice cărora li se comunică rezultatul.

(2) Proprietarii și deținătorii legali ai bunurilor supuse rechiziției sunt obligați să le declare și, la cerere, să le prezinte comisiilor de recensământ.

(3) Autoritățile administrației publice sunt obligate să participe la operațiunile de recensământ.

Art. 12. — Beneficiarii rechizițiilor sunt obligați să țină evidența acestor bunuri în unități fizice și valorice.

CAPITOLUL III

Efectuarea rechiziției de bunuri și prestărilor de servicii în interes public

Art. 13. — (1) Bunurile se rechiziționează numai în baza ordinului de predare emis de autoritățile militare prevăzute la art. 6 din prezenta lege.

(2) Ordinul de predare a bunurilor ce se rechiziționează va cuprinde, obligatoriu, denumirea autorității militare emitente și a unității beneficiare, temeiul legal al rechiziției, datele de identificare a bunurilor, a proprietarului sau a deținătorului acestora, precum și mențiunile despre locul și termenul predării bunurilor.

(3) Ordinul de predare se înmânează proprietarului sau deținătorului legal de către delegatul centrului militar, al autorităților administrației publice locale, al poliției sau al unității beneficiare, după caz.

Art. 14. — La predarea bunurilor rechiziționate se încheie un proces-verbal în care sunt înscrise, pe lângă datele de identificare, menționate în ordinul de predare, starea și valoarea bunurilor la data rechiziției.

Art. 15. — (1) Aeronavele, navele și instalațiile de aeroport și portuare vor fi preluate, împreună cu echipajele și personalul care le deservește, iar mijloacele de transport auto și tehnica de construcții, cu șoferii și, respectiv, cu mecanicii conductori.

(2) Alte bunuri decât cele prevăzute la alin. (1), care nu pot fi folosite decât numai cu personal calificat, vor fi preluate, de asemenea, împreună cu personalul care le deservește.

(3) Aeronavele și navele rechiziționate, aflate în afara teritoriului național, sunt obligate să revină din cursă în cel mai scurt timp posibil.

(4) Persoanele aflate în situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) sunt considerate mobilizate sau chemate pentru prestări de servicii în interes public, în condițiile prezentei legi.

Art. 16. — (1) Înștiințarea persoanelor fizice despre prestările de servicii în interes public la care sunt chemate se face prin ordin de chemare individual sau colectiv.

(2) Ordinul de chemare va cuprinde, obligatoriu: denumirea autorității militare emitente și a unității beneficiare, temeiul legal al chemării, numele, prenumele și domiciliul persoanei chemate, termenul și locul unde trebuie să se prezinte.

(3) Ordinul de chemare a salariaților va fi expediat la locul de muncă al acestora și se va preda celui în cauză prin grija conducătorului său nemijlocit.

(4) Pentru celelalte persoane fizice, ordinul de chemare va fi transmis de către autoritățile administrației publice locale, prin unitatea de poliție pe raza căreia persoana în cauză domiciliază sau își are reședința.

(5) De regulă, persoanele chemate pentru prestări de servicii în interes public vor lucra, pe cât posibil, în localitățile în care își au domiciliul sau reședința și în domeniul pentru care sunt pregătite profesional ori au aptitudini deosebite.

Art. 17. — (1) În timpul mobilizării sau pe timp de război, persoanele chemate pentru prestări de servicii în interes public sunt rezervați aflați în disponibilul centrului militar, necuprinși în lucrările de mobilizare la locul de muncă, precum și persoane fără obligații militare.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), persoanele chemate pentru prestări de servicii în interes public sunt supuse regulamentelor, disciplinei și jurisdicției militare.

CAPITOLUL IV

Comisii de rechiziții. Despăgubiri. Restituiri. Contestații

Art. 18. — (1) Proprietarii bunurilor rechiziționate au dreptul la despăgubiri, stabilite în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) De asemenea, pe perioada rechiziției, proprietarii sau deținătorii sunt scutiți de impozite și de plata taxelor pentru bunurile rechiziționate, iar obligațiile ce decurg din contractele legal încheiate se suspendă.

Art. 19. — Pentru stabilirea cantităților de bunuri rechiziționabile, a despăgubirilor, precum și pentru soluționarea litigiilor care derivă din executarea rechizițiilor se înființează și funcționează:

- a) comisii mixte de rechiziții;
- b) Comisia Centrală de Rechiziții.

Art. 20. — (1) Comisia mixtă de rechiziții de la nivelul județului sau al municipiului București, după caz, este compusă din:

- a) prefectul județului ori al municipiului București — președinte;
- b) comandantul centrului militar județean, respectiv comandanții centrelor militare ale sectoarelor municipiului București, după caz;
- c) reprezentantul Statului Major al Forțelor Aeriene sau, după caz, al Statului Major al Forțelor Navale;
- d) reprezentantul inspectoratului de jandarmi județean sau Direcția Generală de Jandarmi a Municipiului București;
- e) reprezentantul inspectoratului județean de poliție ori al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București;
- f) șeful compartimentului juridic al prefecturii;
- g) reprezentantul direcției generale regionale a finanțelor publice — specialist în prețuri și evaluări de bunuri;
- h) șeful oficiului de mobilizare a economiei naționale și pregătirii teritoriului pentru apărare;
- i) directorul oficiului registrului comerțului județean, respectiv al municipiului București;
- j) reprezentantul consiliului județean;
- k) președintele camerei de comerț și industrie a județului sau a municipiului București;
- l) reprezentantul structurii teritoriale pentru situații de urgență.

(2) La lucrările comisiei mixte de rechiziții pot fi invitați reprezentanții instituțiilor publice care concură la pregătirea și realizarea rechizițiilor de bunuri și prestărilor de servicii în interes public.

Art. 21. — (1) Comisiile prevăzute la art. 19 lit. a) se convoacă de președintele acestora semestrial sau ori de câte ori este necesar.

(2) Comisiile mixte de rechiziții stabilesc cantitățile de bunuri ce pot fi rechiziționate pe localități, operatori economici, instituții publice și alte persoane juridice, în vederea realizării integrale a scopurilor prevăzute la art. 3.

(3) Anual, comisii mixte de rechiziții propun limitele prețurilor pentru principalele bunuri consumptibile rechiziționabile, pe care le înaintează Comisiei Centrale de Rechiziții.

(4) Hotărârile comisiilor sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice prevăzute în prezenta lege și sunt aduse la îndeplinire de către autoritățile administrației publice locale, operatorii economici, instituțiile publice și alte persoane juridice, la înștiințarea autorităților împuternicite să efectueze rechiziții.

Art. 22. — Comisia Centrală de Rechiziții, organ de pregătire și executare a rechizițiilor, din subordinea Guvernului, este compusă din:

- a) șeful Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — președinte;
- b) 4 reprezentanți ai Ministerului Apărării Naționale;
- c) 2 reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Interne;
- d) un reprezentant al Ministerului Justiției;
- e) 2 reprezentanți ai Ministerului Finanțelor Publice;
- f) un reprezentant al Institutului Național de Statistică;
- g) directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului;
- h) un reprezentant al Băncii Naționale a României;
- i) câte un reprezentant din partea ministerelor stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 23. — (1) Comisia Centrală de Rechiziții se convoacă anual sau ori de câte ori este nevoie, de către președintele acesteia.

(2) Comisia Centrală de Rechiziții, pe baza propunerilor limitelor de prețuri ale comisiilor mixte de rechiziții, efectuate

potrivit art. 21 alin. (3), stabilește prețurile principalelor bunuri consumptibile necesare estimării fondurilor folosite la plata despăgubirilor acestora.

(3) Prețurile stabilite de Comisia Centrală de Rechiziții se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Comisia Centrală de Rechiziții analizează și rezolvă contestațiile la hotărârile comisiilor mixte de rechiziții.

(5) Hotărârile Comisiei Centrale de Rechiziții se pun în executare de Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, prin comisiile mixte de rechiziții.

Art. 24. — (1) Despăgubirile pentru bunurile neconsumptibile rechiziționate se acordă astfel:

a) prin chirie, a cărei modalitate de calcul se stabilește prin hotărâre a Guvernului;

b) prin acordarea diferenței de valoare corespunzătoare, pentru bunurile care se restituie cu degradări majore;

c) prin acordarea unui bun similar sau prin plata contravalorii bunului, stabilită în funcție de starea tehnică și de gradul de uzură la momentul rechiziționării, în cazul în care, din motive obiective, acesta nu mai poate fi restituit.

(2) Despăgubirile pentru bunurile consumptibile se acordă prin achitarea la prețul pieței în momentul preluării, conform măsurilor dispuse în împrejurări excepționale de către Guvern, potrivit legii.

(3) Evaluarea prejudiciilor bunurilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) se face de către o comisie de experți din care fac parte în mod obligatoriu reprezentanți ai beneficiarului, ai prefectului și proprietarul sau deținătorul legal, după caz, al bunului rechiziționat.

(4) Cuantumul despăgubirilor la nivelul unităților administrativ-teritoriale se avizează în mod obligatoriu de comisia mixtă de rechiziții.

(5) Metodologia, cadrul de organizare și criteriile de evaluare a despăgubirilor, pe categorii de bunuri, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 25. — (1) Plata pentru prestările de servicii în interes public se face în numerar, pe baza statelor de plată întocmite de unitatea beneficiară, la fiecare sfârșit de lună sau după efectuarea serviciului, dacă acestea au durat mai puțin de o lună.

(2) În caz de îmbolnăvire sau accident de muncă, survenit pe timpul prestării de servicii în interes public, persoanele chemate beneficiază de asistență medicală și medicamente sau de pensii de invaliditate, precum și de ajutoare în cadrul asigurărilor sociale de stat, în condițiile prevăzute pentru salariații din aceeași specialitate. În caz de mobilizare sau de război, persoanele respective beneficiază de aceste drepturi în condițiile prevăzute pentru militari.

(3) În cazul prestării de servicii în interes public, în alte localități decât cele în care domiciliază sau își au reședința persoanele chemate, cheltuielile de transport, cazare și hrană se suportă de unitățile beneficiare.

(4) Plata prestărilor de servicii în interes public în timpul mobilizării sau pe timp de război se efectuează la nivelul stabilit prin sistemul de salarizare pentru salariații civili din instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, siguranței naționale și ordinii publice, în condițiile legii.

(5) Plata prestărilor de servicii în interes public, efectuate în scopul prevenirii, localizării și înlăturării unor dezastre, se efectuează la nivelul stabilit prin sistemul de salarizare a personalului contractual din sectorul bugetar, în condițiile legii.

Art. 26. — Plata despăgubirilor pentru bunurile rechiziționate și pentru prestările de servicii în interes public se face de beneficiari, astfel:

a) de către ministere și celelalte autorități publice în folosul cărora s-au efectuat rechizițiile sau prestările de servicii în interes public, din fondurile cu această destinație puse la

dispoziție de la bugetul de stat ori din alte fonduri constituite potrivit legii, în cazul stării de război, de mobilizare, de asediu sau de urgență;

b) de către autoritățile administrației publice, din bugetele locale sau de la bugetul de stat, pentru prevenirea, localizarea și înlăturarea urmărilor unor dezastre.

Art. 27. — (1) Lichidarea proceselor-verbale de rechiziție se face în timpul și prin modalitățile de plată stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Neprezentarea procesului-verbal de rechiziție la lichidare, în termen de 3 ani de la publicarea în Monitorul Oficial al României a datei începerii plății, are ca urmare pierderea dreptului la despăgubiri, pentru bunurile rechiziționate.

(3) Contestațiile sau reclamațiile făcute după acest termen se consideră prescrise.

(4) În cazul pierderii proceselor-verbale de rechiziție, Comisia Centrală de Rechiziții poate hotărî eliberarea unui duplicat numai după declararea anulării acestora în Monitorul Oficial al României.

Art. 28. — La împlinirea termenelor sau la încetarea cauzelor care au determinat rechiziția, bunurile se restituie celor de la care au fost rechiziționate, cu proces-verbal de restituire.

Art. 29. — (1) Contestațiile privind prețurile practicate, valoarea de despăgubire a bunurilor rechiziționate înscrise în documentele oficiale și modul de achitare a acestora se adresează comisiei mixte de rechiziții, în cel mult 90 de zile de la data încheierii procesului-verbal de restituire.

(2) Hotărârile comisiei mixte de rechiziții pot fi contestate, în cel mult 90 de zile de la primirea lor, la Comisia Centrală de Rechiziții, care, în cazul admiterii contestației în hotărârea pronunțată, fixează prețul care urmează a fi achitat.

(3) Hotărârea Comisiei Centrale de Rechiziții poate fi atacată în justiție, în cel mult 30 de zile de la primirea acesteia.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) este termen de decădere.

CAPITOLUL V

Scutiri de rechiziții de bunuri și de prestări de servicii în interes public

Art. 30. — Nu sunt supuse rechiziționării următoarele categorii de bunuri:

- a) obiectele de uz personal și de gospodărie casnică;
- b) bunurile personale strict necesare exercitării profesiei sau ocupației, prin care persoana respectivă își asigură existența;
- c) vehiculele cu tracțiune animală sau mecanică aparținând invalizilor, văduvelor de război și orfanilor minori;
- d) părțile din imobilele strict necesare ocupanților;
- e) clădirile penitenciarelor și ale școlilor speciale de muncă și reeducare;
- f) bunurile caselor și căminelor de copii, de handicapați și de bătrâni;
- g) bunurile din patrimoniul cultural-național sau internațional;
- h) bunurile care aparțin bisericilor, mănăstirilor sau caselor de rugăciuni ale cultelor sau ale asociațiilor religioase, recunoscute de stat, necesare pentru exercitarea cultului, precum și locuințele monahilor;
- i) cantitățile de cereale, alimente, legume și fructe necesare consumului proprietarului și al familiei sale, semințele necesare însămânțărilor, precum și animalele de reproducție și animalele matcă;
- j) bunurile aflate în rezervele materiale naționale și în rezerva de mobilizare, constituite potrivit dispozițiilor legale;
- k) bunurile misiunilor diplomatice și ale oficiilor consulare străine;
- l) bunurile aparținând persoanelor juridice și fizice străine, domiciliat sau cu reședința ori cu sediul pe teritoriul României, care, prin acorduri internaționale, sunt exceptate de la rechiziții;

m) materialele sanitar-farmaceutice necesare tratamentului bolnavilor cronici, care fac dovada acestei situații.

Art. 31. — (1) Sunt scutite de prestări de servicii în interes public:

a) persoanele lipsite total de capacitate de muncă;
b) persoanele lipsite parțial de capacitate de muncă, dacă aceasta le face inapte desfășurării activității pentru care au fost chemate;

c) femeile gravide, începând din luna a 5-a de sarcină;
d) persoanele care au în îngrijire copii, părinți, frați sau surori, lipsiți total sau parțial de capacitate de muncă, când prezența lor este absolut necesară;

e) persoanele care au în îngrijire copii sub vârsta de 8 ani;
f) persoanele mobilizate la locul de muncă;
g) persoanele care fac parte din misiunile diplomatice sau din oficiile consulare, acreditate în România, precum și alte persoane străine scutite în virtutea unor acorduri internaționale la care România este parte.

(2) Situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c) și d) se certifică de către organele sanitare competente.

CAPITOLUL VI Sanctiuni

Art. 32. — Refuzul de a pune la dispoziție bunurile legal rechiziționate, sustragerea de la îndeplinirea acestor obligații ori nedeclararea la recensământ a bunurilor supuse rechiziționării se pedepsește potrivit legii penale.

Art. 33. — (1) Următoarele fapte constituie contravenții:

a) necomunicarea de către persoanele fizice și juridice, la cererea și la termenul solicitat de autoritățile administrației publice implicate, a datelor de evidență privind bunurile rechiziționabile, precum și a schimbărilor survenite în evidența acestora;

b) absența nejustificată sau refuzul persoanelor fizice legal chemate de a presta servicii în interes public pentru prevenirea, localizarea și înlăturarea urmărilor unor dezastre.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 500 lei la 5.000 lei, pentru persoanele fizice, respectiv de la 7.500 lei la 25.000 lei, pentru persoanele juridice.

(3) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele împuternicite de președintele Comisiei Centrale de Rechiziții.

(4) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul

amenzii prevăzute la alin. (2), agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(5) Dispozițiile privind contravențiile prevăzute în prezentul articol se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 34. — (1) Faptele prevăzute la art. 33 alin. (1) lit. a), săvârșite în timpul stării de asediu, de urgență, de mobilizare sau de război, constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la o lună la un an ori cu amendă.

(2) Faptele prevăzute la art. 33 alin. (1) lit. b), săvârșite în timpul stării de urgență, constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

CAPITOLUL VII Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 35. — Cantitățile de bunuri și durata rechiziției, procedura rechiziționării și a chemării pentru prestări de servicii în interes public, în scopul prevenirii, localizării și înlăturării urmărilor unor dezastre, se vor stabili prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin ordine ale prefectilor.

Art. 36. — Statul Major General și Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale sunt autorizate să controleze periodic modul de ținere a evidenței și de întreținere a bunurilor supuse rechiziției, de către operatorii economici, instituțiile publice, cât și de către celelalte persoane juridice, precum și să verifice exactitatea datelor comunicate de proprietarii sau de deținătorii lor. De asemenea, sunt autorizate să controleze, periodic, modul de întreținere și starea tehnică a bunurilor supuse rechiziției, care aparțin persoanelor fizice.

Art. 37. — Dispozițiile prezentei legi, referitoare la înștiințarea și organizarea predării bunurilor care se rechiziționează, se pun în aplicare de către Ministerul Apărării Naționale sau de către autoritățile publice locale, după caz.

Art. 38. — (1) Prezenta lege* intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 60 de zile de la publicare, Guvernul va emite norme metodologice** privind aplicarea prezentei legi, care se vor publica în Monitorul Oficial al României.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 10/1974 privind rechizițiile, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 54 din 6 aprilie 1974, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

*) Legea nr. 132/1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 18 iulie 1997.

**) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 219/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 11 aprilie 2005.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

